

LIDA Stories

lidastories.net

Agostino'nun Hikayesi /

Agostino's story

LIDA Italia

& Billie Cejka Risnes

Elif İğel (tr)

This work is licensed under a Creative Commons
[Attribution 4.0 International License](https://creativecommons.org/licenses/by/4.0).
<https://creativecommons.org/licenses/by/4.0>

Agostino'nun Hikayesi /
Agostino's story

LIDA Italia

& Billie Cejka Risnes

Elif İğel

5

Türkçe / English

Adım Agostino ve 51 yaşımdayım. İşim, Bisiklet ile yemek teslimatı yapmak. İki kızım var ama neredeyse hiç konuşmuyoruz. Anneleriyle boşandığımız için artık beraber yaşamıyoruz.

...

My name is Agostino and I am 51 years old. My job is delivering food by bicycle. I have two daughters, but we hardly ever speak. Their mother and I no longer live together because we are divorced.

I live with my mother, as I cannot afford to pay rent after the divorce. Rent is very expensive in this city.

...

Boşandıktan sonra tek başıma eve çıkmayı karşılayamadığım için annemle yaşamaya başladım. Bu şehirde kiralar çok yüksek.

Birkaç ay önce bir şirkette bina sorumlusu olarak çalışıyordum. Bozuk şeyleri tamir ediyor, kutuları taşıyor ve yardıma ihtiyaç olduğunda yardımcı oluyordum. Bir gün şirket beni işten çıkardı. Nedenini hiç anlayamadım.

...

A few months ago I was working as a janitor for a company. I repaired things that were broken, carried boxes, and helped when anyone needed it. One day the company fired me. I did not understand why.

Uzun bir süreden sonra tüm emeklerimizin karşılığını aldık. Büyük bir teslimat şirketi çok büyük para cezası ödemek ve işçilerine kalıcı işler vermek zorunda kaldı. Bu tüm dünya çapında ilk kez yaşandı. Görünüşe göre işler iyileşmeye başlıyor.

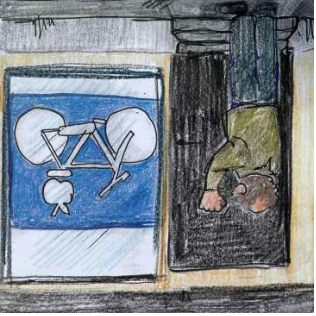
...

After a long time all our hard work paid off. One big delivery company had to pay a huge fine and to give workers permanent jobs. It was the first time that had happened anywhere in the whole world. It looks like things are starting to improve.

I saw many people delivering food by bicycle. I can ride a bicycle, so I knocked on the door of a big delivery company. They offered me three euros for each delivery. I make 40€ per day, 60€ if I am very lucky and the customers tip me.

...

Sonrasında bir sürü insanın iş olarak bisikletle teslimat yaptığını gördüm. Bisikletle teslimat yapıyorum, o yüzden büyük bir teslimat şirketine başvurdum. Bana her sipariş başına üç avro vereceklerini söylediler. Her gün 40 avro, eğer şanslıysam ve müşteriler bahşiş verirse bazen 60 avro kazanıyorum.

Together with delivery people from other companies, I took a course on workers' rights with a local union. They offered us legal advice free of charge. We struggled to get more recognition and rights.

...

Diğer şirketlerden teslimatçılarla beraber yerel bir sendikada işçi hakları üzerine bir kurs aldım. Bize ücretsiz hukuki yardım teklif ettiler. Daha fazla kişi tarafından fark edilmek ve haklarımızı kazanmak için mücadele ettik.

Tatil günlerinde, hasta olup işe gitmediğimde hiç ödeme almıyorum. Genel olarak hiç hakkım yok. Bunun doğru olduğunu düşünmüyorum ama bu işe ihtiyacım var. İş arkadaşlarımda çoğu dünyanın her yerinden gelen göçmenler.

...

I get no paid holiday, no sick pay, hardly any rights at all. I do not think that is right, but I need the job. Most of the other employees are immigrants from all over the world.

Her gün birçok kişi teslimat yolunda kaza geçirip yaralanıyor. Bir gün 25 yaşındaki bir teslimatçı kaza geçirip hayatını kaybettiğinde yetkililer bizi fark etti. Bizi fark etmeleri için onun ölmüş olması çok yazık.

...

Many delivery people are injured in accidents every day. Then, when a 25-year-old deliveryman was hit by a car and died, the authorities started noticing us. It is a shame he had to die before that happened.